

מסורת הש"ס

(ה) ת"כ וקרא דבשה פ"א
(ו) ירוש ברכות פ"א, א'
סוכה פ"א, ה"א, א' ונסתק
פ"א ב"ר ברם פ"א וקמחולא פ"א
הנזקק ליה פ"א וצ"פ הכהנים
פ"א במעטתא וסמית' וברק
פ"א וסולא פ"א וסמית' וסמית' וסמית'
הנזקק לשלח פ"א וסמית' וסמית'
פ"א וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(ז) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(ח) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(ט) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(י) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(יא) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(יב) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(יג) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(יד) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(טו) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(טז) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(יז) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(יח) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(יט) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כ) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כא) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כב) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כג) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כד) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כה) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כו) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כז) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כח) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(כט) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'
(ל) וצ"פ הכהנים פ"א וסמית'

ורה אור השלם

1. וְהָיָה אֲחֵרֶיךָ וּבְכִי מִקִּוְיָ אֶת
יְהִימָה וְאֶת רַגְלִימָה:
2. בְּכָאֵם אֶל אֱהִל מוֹעֵד
וּבְקִרְבָּהֶם אֶל הַמּוֹבֵה יִדְעוּ
כִּאֲשֶׁר צִוָּה אֱהִל מִשָּׁה:
שְׁמוֹת מ, לֵב
וְעִשְׂתִּי בִיחֵר תִּשְׁתִּי וּבְנֵי
תִשְׁתִּי לִרְחֹמֶה תִּשְׁתִּי וְאֶת
אֱהִל מוֹעֵד וּבֵין הַמּוֹבֵה וְעִתָּה
לֵב, שְׁמוֹת ל, יִדְעוּ
מִקִּוְיָ מִיָּם:
4. הַקִּרְבֵּל וְהַקִּרְבָּעִים יִדְעוּ
כִּימָם הַקִּרְבֵּב וְהַכּוֹחַ אֶת הַכֵּל
וְהַקִּרְבֵּי הַמּוֹבֵה עֲלֵה הָאֵל
אֲשֶׁה רִיחַ גִּיחֹל לִיחֹה:
5. וְיִרְאֵה א, י

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

בְּקוֹדֶשׁ מִתּוֹכָם. לִשְׁוֹן הָרֶ"פ, פֶּרֶשׁ"י
שְׁנוּקָה צִיּוֹר נֶקֶץ מֵלֵד

ומדבקין שם כלי אחר קטן שמקלמ

צִיּוֹן שֶׁאֵין צָהָן רַבִּיעִית. הַלּוֹג מֵיִם וְאֶעֱיִיג דְּלִילָא | שִׁיעוּרָא ⁽⁵⁾ גַּבִּי
 וְנִטְוִילָת דִּידֵּם לִגְבִי קִידוּשׁ לֹא צִעִין שִׁיעוּר: בָּקוּדָה ⁽³⁾ צִסּוּבּוֹ. קוּדָה
 וְדוּפּוֹנּוֹ שֶׁל כִּיּוֹר וְתוֹחַד צִסּוּבּוֹ כְּלִי קֶטֶן וּמִקְטָנוֹ לַחֲוֹן וְיוֹגֵן מִמֵּי הַכִּיּוֹר
 וּמוֹזִילָא | אֲבָל בִּצְפִיָּה נִפְשִׁיָּה צִעִין שִׁיעוּר אֲרֻצָּה כִּהְנִים:

והא' ממנו **דכתיב** 'אמתי' פריך
לדאמר כל כלי שרת ראויין הם
לקדש **ז'** ירחצו. ובקרבנתם אל
המזבח ירחצו קרא יתירא הוא האי
ירחצו דמא' כתיב לעיל מיניה ורחצו
ממנו וסמך' כתיב צואה אל אהל מועד
ובקרבנתם אל המזבח הם ירחצו
דהא' אורחא הסמוך קאי' **שנמשח עמו**.

ונתקדש במשיחתו כמותו אינו מקדש
ידים ורגלים: **לנחושם הקסמים**. לא
בהיקשא יליף לה אלא כלומר **דימיתיו**
לכיוור להיות של נחשת הכן כמו הכיור
דימיתיו (לכיוור): **ולא לזכר אחר**.
לא יקשמי שיהם בפקוק אחד לנחש
שאר דברים ויומר שכנו מקדש כמותו
דמאלטיטרך למיכתב נחשת גבי כנו
וימנא אחריתי שמע מינה לאו
לאקשניהו צבי דאי איתקוש נחשת ממי
ינתי בהיקשא אלא שמע מינה למאי **לא**
דדימא פריש בהדיא ולמאי דלא
פריש לא דמיא: **לנחשם**. לענין
נחשת הקסמים **לא**: **הקסמים**. דימיתיו:
כל המשלים למקוש. במסכת מקואות
פ"ו מ"א תנן יש מעלין ולא פוסלין.
מעלין משלימין לארבעים סאה. והתם
מפרש לה: **משלים** למי כיור.
לשעור **ד' הכנים** לרביעיות. של
נמלית ריש אינו משלים: **למעוטי מאי**.
אמאי דלין משלים לרביעית: **אולימא**
למעוטי טיט הנדוק. שהוא מן
המעלין את המקוה כדקמני התם:
נדוק **לא**. דק שראוי להרקיז מכלי אל
כלי: **אי דפרה שוזה ושוסה ממנו**.
שאינו עז לפסל משתיים בהמה: **אפי'**
לרביעית נמי. **כל זמן שנפסלו ד'**
משתיים בהמה בין בכלי בין בנקרע
פסולין הא לא נפסלו כשרין: **אפי'**
למקוה נמי לא. דלא נדוק **לא** הוא:
יחושין אדומין. כמין יחושין בלא
נפיים כדרך גבול בשולי חציות של
יין שלנו מבחור. יחוששים דקין אף הן
נזרבים מן המים: **אפי' בעינייהו נמי**.
ואם לא המקוה נעשה ממי כשר וריש
לקדש נקט לישגא דהשלמה: **צטיו**
של דג. דג גדול שנימוק שומן עינו

בצחורו: **למעוטי נקן סאה ונטל סאה**. למעוטי הקך מיינס דמתן קזן
לגבי מקוה **גס** ^(מ"ב) פעמים מעלין ופעמים אין מעלין מי פירות וכל
משקה שאינו מים ותמד משהחמין וקמחי הסם פעמים מעלין פעמים
אין מעלין כיצד מקוה שיש בו ל"ט סאין ונפלה סאה מהן לתוך לא
העלתה לא פירוש לא השלימהו ואף לא פסקהו פעמים דמעלין כיצד
היו בתורה לרדעים סאה מכונות נתן סאה חמלו המינים ונטל סאה
לאחר הנתינה כשר דבטלו להך ^(ל) קמאי במקוה השלם הילך כי חזר
ונטל לא מיפסיל נמצא שהמקוה הזה נשלם על ידיהם לכשנטל סאה.
ודכוותיה בנטיילת ידים לא משלמי שסם היתה ^(ל) בו רביעית מים
ונתן ממינים הללו לתוכו רובע רביעית ונטל כנגדם פסולה דלא
חשיבא שיעור וטעם לרביעית לבטוליה: עד רובו. אם עייר
בו ממינן הללו עד רובו של מקוה ולא רובו בכלל ע"י נתינת
וטיילת סאה כשר: **אם קדח רביעית**. בדופן המקוה המים נמשכין
שם ואף על פי שנחמטו המים ואין מעורבין מי המקוה באותה קדמיה:
מטעלין בו מהטין כו'. לינוריות מזולות קטנות של טווי וכו': **מי מקוה**.
האף על פי שאין חייין: **כשרים**. להשאיר הכיור בתוכו ^(ל) למלאות
מהן ולתת לתוכו: **למימרא דלא**. בעי מים חיים: **והסניא**. בת"כ והקרב
והכרעים ירחץ במים ולא במזוג מים ויין מזוגים יחד שני חלקי
מים ואחד יין: **שאר מים**. ואפילו מכונסין: **חאי קל וחומר למי כיור**
לנלאו ^{(למימרא דמים חיים גינור ^(ל))} וה"ק ^(ק"ו) למים חיים הראויין
לכיוור שכשירין לרחיצת קרבי קדשים: **לא יקדשי**. ומי כיור ממש
ואף יליף בקו' שרוחצין במימיו קרבים וקו' שלהן קדשי הוא:
הוא סניא דבי שמואל. לא ידענא אהיבא קאי ומהיה שמעיה
מינה דהנא דכחי מים סתמא אין מי כיור כשרין לו:
יכול

לרבות שאר מים] ^ו יכול שאני מרצה אף מי תותין תלמוד לומר

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

כב.

רבי שאין בהן רביעית. למאי דקס"ד צלא קודח יש חימה דגרגע
ממנטילת ידיים ויש לומר דנטילת ידיים נמי כשיש צו רביעית
ונוטלין אפילו לשנים (ידיים פ"א מ"ח) והכל צדהוה ביה רביעית מעיקרא:
והא ממנו אמר רחמנא. פי' צקוטערס דלממני' (פריך) דלמר

כל כלי שרת ראויין לקדש פריך
וקשה תיקשה ליה מתימין [דיומחא]
(דף מג:) דקמני דכהן גדול מקדש
בקיטון של זהב ונראה דקאי והא
דגני בקודם מתוכו [ופריך] והא
ממנו אמר רחמנא דלין לקדש אפי'
קודם אלא אם כן ידא כמורו שיהא
זו כשיעור: קודם מתוכו. פי'
שנוטל מממיו בכלי קטן וכשירה
לקדש כיון דבאין מכלי גדול וכש"ג
לקמן אם קדש זו רביעית מטבילין זו
מחטים ולנוריות דמהכשירות [א]
דמקוה אמו וקונטרס לא פירש כן:
כ"י מבכו. משמע שיש לו תוך וקו:
כמין מביה פיולה למעלה והבידור
יושב עליו ורבי' [ב] פי' כעין יורה
כפוייה על פיה ונפתחו שוליה:

וְהָיוּ מְשִׁיחָה כְּמוֹתָהּ וְזֶה
 : אָמַר רִישׁ לְקִישׁ כִּכְל
 יָמִים לְמִי כִיּוֹר הַלְרַב־בִּיעִית
 מֵאֵי אֵילִימָא לְמַעוּטִי
 דְּפִרְה שׁוּחָה וְשׁוּחָה
 וְרָאִי אֵין פִּרְה שׁוּחָה
 וְקוּהָ גַּמִּי אֵין מְשִׁלִּים
 אֲדוּמִין אֵין אֲפִילוּ
 אֲרִשְׁבִּיג אֲדוּמִר וְכִל
 יָמִים מִטְבִּילִין בּוֹ וְאֲמַר
 מִטְבִּילִין בְּעִינֵי שֶׁל דָּג
 גַּתִּין סָאָה וְנִטְל סָאָה
 גַּתִּין סָאָה מְכוּנוֹת גַּתִּין
 כִּשְׁר וְאֲמַר רַב יְהוּדָה
 אֲרִי יוֹחֲנָן יַעֲד רֹבּוֹ
 וְרַב־בִּיעִית מִטְבִּילִין בּוֹ
 וְמוֹכֵשִׁירָא דְּמִקוּהָ
 רִישׁ לְקִישׁ מִי מִקוּהָ
 דִּלְאֵי מִים חַיִּים גִּינְהוּ
 גִּינִין בְּמִים וְלֹא בְּמוֹזֵג
 ק"ו לְמִי כִיּוֹר מֵאֵי ק"ו
 שֶׁ גִּינְהוּ לֹא (לְקִדוּשׁ)
 תָּא הִיא וְהָא תָּנָא
 שְׂאִין לָהֶם שֵׁם לוּוִי

אומר מטבילין במים ואין מטבילין בטייט רבי יהושע אומר בטייט 10
ובמים באזה טייט אמרו בטייט שהמים רפין על גביו ואם היו המים
מזד אחד מודה רבי יהושע שמטבילין במים ואין מטבילין בטייט באזה
טייט אמרו בטייט שהקנה יורד מאיליו בתוכו 11 דברי רבי מאיר רבי
יהודה אומר מקום שאין קנה המדה עומד אצל אלעזר 12 בין
ידיהם אומר מקום שהמשקולת יורדת רבי אלעזר אומר היורד כן
נצית רבי שמעון אומר היורד 13 בשפופרת הנוד רבי אלעזר דברי
לדוד אומר הנמדד בלוג והיינו טייט הגדול דסוכה (דף יט:) דלמר
יזכה לדכשהיטט מזד א' מטטרף לכ"ע ואין מטבילין 14:]
אפילו רביעית. כאן פ' בקוטרס דלמרינן פרק כל הבשר
(פולין דף קי.) מים שנפסלו משמית בהמה בין כבלים בין
בצרקק פסולין הא לא נפסלו כשירים ואינו כן דהם מזה בהדיא
בצרקק כשירים ופליגי הם בצפקסא צבת צירתא אבל במקומן
כשירין לכולי עלמא ואפי' 15 מקוה והא דקאמר הכא אי אין פרה
שוהה ושוהה ממנו אפילו למקוה נמי אינו פסול לא קפסלו מדי
דהם במים ללואים מיייר בלא טייט אלא שהם סרוחים ונפסלו
משמית בהמה והכא מיייר במים עבש שנפסלו על ידי טייט
המעורב בהן ויש חימה מנה ליה האי שיעורא דכל הני מנאי
דמסכת מקואות (פ"ג) לא מיייר בשמית פרה 16:]

נָתַן סָאָה בָּשָׂר. צמי פירות מיירי דלפי' פרק הערל (יבמות דף פב:) אכלן מים שאונין אפי' כל היום כולו (בשר דראשון ראשון) צטול ויש תימה דגבי קרב וזרעים דרשין צמים ולא צמזמו והכא גבי יורו ה' כתבי צמים ומכשרינן צמזמו: **והוא תנא רבי שמואל:** פ"י בקונטרס לא ידענא אהיכא קאי ומיהו צמורת כהנים תנאי ה' (י) והקרבן צמיר ירחן צמים ולא ציין ולא צמזמו צמים (א) מים שאני להם שם לווי יאכלו מי תומאים שיש להם שם לווי ה' :

שיטת האקוטריס. ולא יסירה, מהו לדחות למקום כל הפסדים גדרים אי הכי, ועוד מגיל דפליגי וקרי דחוס
 נובן לענין קרי דחוסות שכן גבור, כל זו עמקו, ועוד דמה סוף פסכולה נובן דחוס דחוס מהמה גמט
 והסכרה ל"ל מהגיל קרי גבור ש"מ לדיחוי (אין) מהה גלל אף עיבוד, לכן נראה לר"ת תור יד' א"ל
 שהן כל שם טומאה מה לא שם טומאה שר, וזה דקדקת לה שם יד' א"ל קרי טומאות (מכפרים) אלא אי הכי
 אקוטריס נובן גמט, מהה חידו' נובן סוף שם טומאות, מהה טומאות, מהה ויחלן קרי טומאות

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה צין וכו' לגבי
נטיילת: (ב) ד"ה צקודה מתוכו
כנ"ל וכן בגמרא:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

לד"כ לא הֵיטֵב יָכוֹל נִקְדָּם מִמֶּנּוּ
(מִהָרֶם): ד"ה אֶפְרַיִם. וְיֵשׁ תִּימָה
מִנֵּי הָאֵי שִׁיעוּרָא בִּי. גְּלוּיָן, וְנִרְאָה
דְּהֵסֵם דְּלֹא אִיירִי אֲלֵהּ לַעֲנֵן הַטְּבֵלָה
בְּמֵם מַפְלִיג בִּין קֵנָה יוֹרֵד וְאִין קֵנָה
יוֹרֵד וְאִין חִלּוּקִים כְּדַמְפְּרֵם הַתֵּם,
אֲבָל הֵכָּה אִיירִי בְּטַבְּסֵלָה בְּטִיט עֲמֻמָּה
וּבִקְנָה יוֹרֵד עֲמֻמָּה אִיכָּל לַאֲשֻׁמָּה
וְלֹא מִשְׁתַּחֲוֵי לֵיהּ אֲלֵהּ בִּין שׁוּמָה
וְשׁוּמָה הַפְּרָה אֲלֵהּ שׁוּמָה וְשׁוּמָה
(תַּר חִצְיוֹנוּת):

[illegible]